

[Aksel Larsen.]

Procent var udbetalt til Skibsfartens Aktionærer, og man stod nu her og dør over for økonomiske Vanskeligheder og pukkede paa disse og sagde: Nu kan vi desværre ikke holde de Løfter, vi gav Søfolkene, for som I ser, kniber det de fleste Steder.

Ja, det er Erfaringer, som Søfolkene ikke har glemt, og derfor imponerer det ingen, at man nu under den gyldne Konjunktur for den danske Skibsfartskapital siger: Forholdene er daarlige, og vi vilde saa gerne, men vi frygter for, at Forholdene bliver daarligere, og derfor kan vi ikke. Søfolkene kan ikke mere lade sig holde hen med Løfter og kønne Talemaader. Skibsfartens Kapitalister har altid forstaaet at salvere sig og har aldrig vist, at de tog særligt Hensyn til Søfolkernes Interesser. Der findes ikke den Ting eller Del eller det Omraade, hvor man ikke fra Skibsfartskapitalens Side har kunnet køre frem med almene Hensyn som Begrundelse for, at man maatte modsætte sig selv det mest beskedne Fremskridt. Jeg griber alligevel ned i Rederiforeningens Materiale og erindrer om, at i sin Tid, da der var Tale om et nyt Kostreglement, hvorved der indførtes Brugen af Smør i Stedet for Margarine paa danske Skibe, optraadte Dampskibsrederiforeningen paa samme Maade, som den gør nu: den forkyndte, at dette vil ødelægge den danske Skibsfart, den kunde umuligt bære denne Byrde, og desuden ønskede Søfolkene det slet ikke. Man gik saa vidt, at man paa mange Skibe satte Petitionslisters i Gang og under et passende Tryk forsøgte at faa Søfolkene til at skrive under paa, at de meget bedre kunde lide Margarine end Smør. Aktionen lykkedes ikke. Smørret blev indført, og mig bekendt er intet Dampskibsselskab krakket, fordi der spises Smør paa Skibene. Mere alvorligt mener jeg ikke, man skal tage Redernes og deres herværende Ordføreres Argumenter mod Fremskridt, hvad Arbejdstid og Bemanding angaar.

Jeg maa i øvrigt sige, at ligesom man har været skuffet over, at Regeringen og Socialdemokratiet ikke vil fremme Lov om Arbejdstid i Skibene, ligesaa maa man være noget forbavset over, at Det konservative Folkeparti vil modsætte sig den treskiftede Vagt. I den Tid, der er forløbet, har man ellers fra konservativt Hold været voldsom emsig for at agitere for den treskiftede Vagt. De, der har været særlig emsige for at agitere, er den konservative Ungdom. Den er blevet saa fagforeningsvenlig, den har været ivrig for at udgive Flyveblade til Søfolkene og fortælle dem, at den vare-

tager deres Sag. Jeg staar her med en saadan Tryksag fra K. U., hvor der staar: Op med Roret, holdt af for K. U. — K. U. rejser nemlig Kravet om treskiftet Vagt for Matroserne. Og her staar det ærede Medlem Hr. Westermann, som er K. U.s politiske Repræsentant paa Tinge i denne Sag, og man har hørt, hvordan han stiller sig til Spørgsmaalet.

Hvad Bemandingen angaar, erkender vi, at der er Fremskridt i det Forslag til Bemanding, som den højtærede Minister vil koble ind i sit Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Lov om Sønæring. Paa den anden Side kan jeg ikke forstaa, hvorfor Bemandingsordningen skal ind i Lovforslaget. Hittil har Bemandingsordningen været noget, som gennemførtes uden Lovbestemmelser. Det er altid vanskeligere at ændre og forbedre noget, der er fastlagt som Lov, ved Beslutning af Tinget, og jeg synes, det var bedre, om Ministeren havde brugt den hidtidige Fremgangsmaade og gennemført en ny Bemandingsordning i Henhold til de Beføjelser, der er tillagt ham.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard mente, at der var en vis Lighed mellem det foreliggende Lovforslag og den Ordning, som vi Kommuniste har skitseret i Bemærkningerne til vort Forslag til Beslutning. Det kan synes saa, men Ligheden er nu ogsaa kun saa som saa. Gennemførelsen af Ministerens Forslag vil betyde, at der kommer nogle flere Matroser i Arbejde, og at der kommer lidt færre Ungmænd og Letmatroser i Arbejde. Det stiller sig, hvad Tal angaar, saaledes, at Loven vil medføre en Forøgelse af Matrosernes Antal med 199 og en Formindskelse af Letmatrosernes Antal med 118 og af Ungmændenes med 68 samt en Forøgelse af Dæksdrengenes Antal med 24. Slutresultatet bliver en Forøgelse af Antallet af Arbejdere paa Skibene med 37. Dette er naturligvis et Fremskridt, og det er et Fremskridt, at Ungmændenes og Letmatrosernes Antal formindskes og Matrosernes Antal forøges. Fremskridtet er imidlertid ikke stort nok. Det bliver sagt, at man skal ikke gennemføre saadanne Foranstaltninger af Hensyn til Arbejdsløsheden. Men man kommer til at tage Hensyn til den. Den ulykkelige Bemandingsordning, som daværende Søfartsminister Stauning udarbejdede, og som blev gennemført af hans Efterfølger i 1933, bevirkede, at det blev tilladt Rederne at tage uforholdsmæssig mange Søfolk i Lære som Dæksdreng, Ungmænd og Letmatroser: Hvert Aar blev der udlært saa mange Matroser, at der ikke var Brug for dem alle,